

MÀU TRẮNG

Thuở ban đầu, ở títt khởi điểm ấy, trước khi có mặt trời, mặt trăng, trước khi có gió, trước khi sự sống đến và đi, lúc thế giới còn chưa là thế giới, lâu thật lâu về trước, tất cả đều là trắng.

Không phải trắng như tuyết hay như sương, cũng chẳng phải trắng như bông. Trắng của không có gì. Chỉ là trắng.

Cho đến khi BÙM!
Một TIẾNG NỔ to lớn, khác thường,
khổng lồ. MỘT VỤ NỔ KINH THIÊN
ĐỘNG ĐỊA!

Trong tiếng nổ âm âm đình tai, bóng tối bất chợt chảy tràn vào thế giới.

Thoạt tiên xuất hiện những vết ố, những vệt cháy, những dòng chảy của mực đen ấy - đen của than, của xi bóng, của gỗ mun, đen của lòng giếng không đáy. Sau đó là những đường ngoằn ngoèo, những nét ngả nghiêng, những hình nguệch ngoạc, với các đường nét rõ dày đậm, và cả các nét thanh mảnh, các đường diềm viền quanh vô cùng tinh tế tựa như chạm trổ.

Cứ thế nền trắng mực đen, từng chút từng chút một thế giới hình thành. Thế giới đã tự vẽ mình, trong những chi tiết nhỏ nhất. Một dải ren điểm lệ.

Tinh xảo làm sao, thế giới từ đường nét ấy. Với nào biển, nào sóng, nào cá và quái vật biển. Với nào đồng bằng, nào cỏ dại, nào chó hoang và cả chuột đồng. Với những núi đồi, núi đá hùng vĩ, những đụn hoa và những chú sơn dương dùng chân. Với bầu trời bao la, mặt trời tròn vo, mây trôi theo gió và chim chóc. Hàng ngàn con chim như thế.

Đó là một thế giới rành mạch và khá hoàn chỉnh, mọi thứ đều ở đó, toàn bộ đã ở đó. Vậy mà dường như nó vẫn thiếu điều gì. Điều gì đó thiết yếu lắm. Thế giới quá ôn hòa này vắng bóng chiều sâu và bí ẩn, thiếu đi ý vị lẫn sự mặn mà chua cay.

Lúc bấy giờ, những gã người Xám xuất hiện.

MÀU XÁM

Không ai biết những người Xám đến từ đâu, chỉ là một ngày nọ, họ đến đó và ở lại. Họ là những gã hiền lành và ít nói, kín đáo đến mức ta không thể thấy được họ. Họ có cái bụng to êm ái, những cái bụng mây căng tròn và cái đầu nhỏ xíu như đầu chim diêm trang bằng hai cái tai xinh đẹp xòe ra trong gió. Những cái tai với thù thon, viền sụn khéo cong và vành tai thính nhạy có thể bắt lấy những tiếng động nhỏ nhất từ lòng đất.

Người Xám lắng nghe tiếng xuýt của nước lọc qua những tầng đá, tiếng tách khê khàng từ trái trứng nứt vỏ lúc chim con ra đời, tiếng chân thong thả nhẹ nhàng của đám chuột.